

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Skilsmisse Og Separation](#) > Greece

Skilsmisse og separation

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Grækenland

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Skilsmisse forudsætter, at der er afsagt en retsafgørelse, der ikke længere kan appelleres, jf. civillovbogens artikel 1438 ff. (*Αστικός Κώδικας*).

Der er to former for skilsmisseprocedurer:

1. Skilsmisse ved gensidigt samtykke (*συναινετικό διαζύγιο*) betyder, at ægtefællerne er enige om at opløse ægteskabet og har nedfældet dette i en skriftlig aftale, som er underskrevet af ægtefællerne og af deres advokater eller af advokaterne alene, forudsat at disse har fået tildelt særlige beføjelser til at handle på ægtefællernes vegne. Parret skal have været gift i mindst seks måneder. Hvis der ikke er mindreårige børn, opløses ægteskabet uden rettens medvirken, dvs. at det er tilstrækkeligt, at ovennævnte aftale undertegnes. Hvis der derimod er mindreårige børn, skal aftalen ledsages af en anden skriftlig aftale mellem ægtefællerne om vilkårene med hensyn til forældremyndigheden over børnene og retten til samvær med børnene. Disse aftaler indsendes til den kompetente enkeltmandsret i første instans (*Μονομελές Πρωτοδικείο*), der godkender aftalerne og bevilger skilsmisse efter den procedure, der anvendes i sager om frivillig retspleje.
2. Skilsmisse ved dom (*διαζύγιο κατ' αντιδικία*) betyder, at en af parterne indgiver en begæring om skilsmisse på grundlag af en redegørelse for grundene til ægteskabets sammenbrud til den enkeltmandsdomstol i første instans, som har stedlig kompetence, eller at begge ægtefæller særskilt indgiver begæring herom.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Følgende grunde anses for at være gyldige i relation til en begæring om skilsmisse ved dom, jf. civillovbogens artikel 1439:

1. Ægteskabet er brudt sammen, og enten den sagsøgte eller begge ægtefæller bærer skylden herfor. Der er således begrundet formodning om, at ægteskabets fortsatte beståen vil være uudholdeligt for sagsøgeren. Det formodes, at ægteskabet er brudt sammen, hvilket den sagsøgte kan forsøge at afkræfte, i tilfælde af bigami, utroskab, den sagsøgtes ensidige ophævelse af samlivet, den sagsøgtes forsøg på at dræbe sagsøgeren eller sagsøgtes udøvelse af vold mod sagsøgeren i hjemmet. Hvis ægtefællerne har levet adskilt i en sammenhængende periode på mindst to år, foreligger der en absolut formodning om, at ægteskabet er brudt sammen, og der kan begæres skilsmisse, selv hvis sagsøgeren er skyld i sammenbruddet.
2. Hvis en af ægtefællerne ved en dødsformodningsdom erklæres savnet, kan den anden ægtefælle begære skilsmisse.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Når et ægteskab opløses ved skilsmisse, har ægtefællerne ikke længere pligt til at bo sammen og træffe beslutninger i fællesskab. En ægtefælle, der har antaget den anden ægtefælles efternavn, tager almindeligvis sit eget efternavn igen, medmindre vedkommende ønsker at bevare ægtefællens efternavn, fordi det er knyttet til vedkommende i erhvervsmæssig eller kunstnerisk henseende. Ægtefællernes ansvar for at opfylde de gensidige forpligtelser ophører. Bigami er ikke længere en hindring for ægteskab. Under ægteskabet blev frister afbrudt i forbindelse med en ægtefælles krav mod den anden ægtefælle, men denne afbrydelse ophører ved skilsmisse. Skilsmissen indebærer ikke, at den relation, der blev skabt ved indgåelsen af ægteskabet mellem den ene ægtefælles biologiske slægtninge og den anden ægtefælles biologiske slægtninge ophører.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Ved skilsmisse er ægtefællerne hver især berettigede til at tilbagetage det løsøre, som tilhører ham eller hende, eller som formodes at tilhøre ham eller hende, selv om det faktisk er blevet brugt af begge ægtefæller eller kun af den ene ægtefælle, forudsat at den anden ægtefælle ikke afkræfter formodningen, og dette gælder ligeledes, selv om den pågældende løsøre genstand kan anses for at være nødvendig for den anden ægtefælle. Hvis en ægtefælle, der er i besiddelse af en løsøre genstand, afviser at overdrage den til genstandens ejer, kan ejeren anlægge en sag om tinglige rettigheder, ejendomsrettigheder eller obligationsretlige forpligtelser. Efter ægteskabets opløsning kan den ægtefælle, der ejer familiens bolig, anlægge en sag om tinglige rettigheder eller en sag om obligationsretlige forpligtelser mod den ægtefælle, der benytter denne bolig. Formuefællesskab ophører ved skilsmisse, og ægtefællerne får tildelt det, som de hver især er berettiget til i henhold til bestemmelserne om formuefællesskab og bodeling. I de tilfælde, hvor en af ægtefællerne har erhvervet en formuegenstand under ægteskabet, har den anden ægtefælle krav på en andel heraf.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Hvis et ægteskab opløses ved skilsmisse, kan retten træffe afgørelse i spørgsmålet om forældremyndighed på en af følgende måder:

- a) den kan tildele en af forældrene forældremyndigheden,
- b) den kan tildele forældrene fælles forældremyndighed,
- c) den kan dele forældremyndigheden mellem forældrene eller
- d) den kan tildele tredjemand forældremyndigheden.

De fraskilte forældre har fortsat pligt til at forsørge mindreårige børn og børn, der ikke har egen lønindkomst eller indtægter fra egen formue eller ejendom, eller hvis indtægter er utilstrækkelige til at dække deres udgifter til forsørgelse. Fordelingen af denne forpligtelse foretages af forældrene eller, i tilfælde af uenighed herom, af retten.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Når et ægteskab opløses ved skilsmisse, er en tidligere ægtefælle, der ikke kan forsørge sig selv med sin egen indtægt eller formue, berettiget til underholdsbidrag fra den anden ægtefælle:

1. hvis den bidragssøgende ægtefælles alder eller sundhedstilstand på skilsmissetidspunktet indebærer, at vedkommende ikke kan pålægges at påtage sig eller fortsætte et passende arbejde for at forsørge sig selv,
2. hvis den bidragssøgende ægtefælle har forsørgelsespligt over for et mindreårigt barn og derfor er forhindret i at påtage sig en passende beskæftigelse,
3. hvis den bidragssøgende ægtefælle ikke kan finde passende, fast beskæftigelse eller har behov for en erhvervsuddannelse. Under disse omstændigheder kan kravet højst gøres gældende i tre år fra afsigelsen af skilsmisssedom, eller
4. i andre tilfælde, hvor tildelingen af underholdsbidrag på tidspunktet for afsigelsen af skilsmisssedom er nødvendig af billighedsgrunde.

Underholdsbidrag kan nægtes eller nedsættes, hvis der foreligger en god begrundelse, og især hvis ægteskabet

kun har været kort tid, eller hvis den ægtefælle, der muligvis er berettiget til underholdsbidrag, bærer skylden for skilsmissemis eller selvforskyldt er blevet mindrebemidlet. Underholdskravet bortfalder, hvis den bidragsberettigede gifter sig igen eller flytter sammen med en anden person. Underholdskravet bortfalder ikke, hvis den bidragspligtige dør. Kravet bortfalder imidlertid, hvis den bidragsberettigede dør, medmindre retten til underhold vedrører tidligere perioder eller manglende betaling af rater på dødstidspunktet.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

6 Hvilke retlige følger har en separation?

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Omstødelse af ægteskab betyder, at den manglende opfyldelse af en forudsætning for at kunne indgå ægteskab indebærer, at et ægteskab uden videre omstødes ved en retsafgørelse, hvorved ægteskabets retsvirkninger ophører med den ene undtagelse, at eventuelle børn født i det omstødte ægteskab fortsat anses for at være børn født i ægteskab. Bestemmelserne vedrørende omstødelse af omstødelige dispositioner finder ligeledes anvendelse på omstødelse af et omstødeligt eller ugyldigt ægteskab, jf. civillovbogens artikel 1372 ff.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Et ægteskab kan omstødes med den begrundelse, at en af de positive betingelser for ægteskabet ikke blev opfyldt, at der forelå en absolut hindring, eller at ægteskabet er omstødeligt som følge af vildfarelse eller tvang.

En positiv betingelse anses for ikke at være opfyldt, hvis parrets erklæringer ikke fremsættes personligt, er betingede eller skal fremsættes inden udløbet af en frist, hvis ægtefællerne er mindreårige, og retten ikke har givet tilladelse til indgåelse af ægteskabet, hvis en af parterne har en af retten udpeget værge, som ikke giver sit samtykke til indgåelse af ægteskabet, og der ikke er indhentet tilladelse hertil fra retten, eller hvis en af parterne på tidspunktet for ægteskabets indgåelse ikke er klar over, hvad han eller hun gør, eller som følge af en psykisk sygdom ikke er i besiddelse af evnen til at handle fornuftsmæssigt. Der foreligger en absolut hindring, hvis ægtefællerne er biologisk beslægtede i direkte opstigende eller nedstigende linje, uden begrænsninger for graden af slægtskab, eller i sidelinje ud til den fjerde grad, hvis de er besvogrede i direkte opstigende eller nedstigende linje, uden begrænsninger for graden af slægtskab, eller i sidelinje, ud til den tredje grad, eller hvis der er tale om bigami eller adoption.

Ægteskabet ophører med at være ugyldigt efter indgåelsen af ægteskabet, hvis ægteskabet indgås med begge ægtefællers fulde og frivillige samtykke, eller hvis retten efterfølgende giver tilladelse til mindreårige uden tilladelse, eller hvis en mindreårig uden tilladelse bliver 18 år og anerkender ægteskabet, eller hvis en ægtefælle uden retsevne efterfølgende får retsevne og anerkender ægteskabet, eller hvis værgen, retten eller en ægtefælle uden retsevne, som herefter får retsevne, anerkender ægteskabet, eller hvis en person, der handlede som følge af vildfarelse eller tvang, anerkender ægteskabet efter afhjælpning af vildfarelser eller ophør af tvang. Et ægteskab anses ikke for at være indgået, hvis der ikke er afgivet en erklæring for borgmesteren og vidner, når det drejer sig om en borgerlig vielse, eller, når det drejer sig om et kirkeligt bryllup, en ortodoks præst eller en præst fra en anden i Grækenland anerkendt trosretning ikke har forretet vielsen. I så fald har ægteskabet ingen retsvirkninger, og enhver med søgsmålskompetence kan anlægge sag med påstand om annullation af ægteskabet.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

I princippet ophører ægteskabets retsvirkninger med tilbagevirkende kraft. Dette gælder alle de personlige, familiemæssige og formuemæssige forhold mellem ægtefællerne. Ægteskabets ugyldighed indebærer således, at ægtefællernes gensidige legale arveret bortfalder helt fra ægteskabets begyndelse. Alle retshandler mellem ægtefællerne og tredjemand, som parterne indgik som ægtefæller, enten på grund af de behov, de har som samlevende ægtefæller, eller med henblik på forvaltning af den ene ægtefælles formue, ophæves ligeledes, dog med forbehold for, at den tredjemand, der gennemførte transaktioner med parret, var i god tro. Hvis ingen af

ægtefællerne eller den ene ægtefælle på tidspunktet for ægteskabets indgåelse ikke var bekendt med ægteskabets ugyldighed, har ugyldigheden kun fremtidig virkning med hensyn til den pågældende ægtefælle. En ægtefælle, der på tidspunktet for indgåelsen af ægteskabet ikke var bekendt med ægteskabets ugyldighed, har krav på underhold fra den anden ægtefælle, hvis den anden ægtefælle var bekendt med ugyldigheden fra begyndelsen, eller fra den anden ægtefælles arvinger, hvis den anden ægtefælle dør, efter ægteskabet er blevet omstødt, og i så fald gælder de samme regler for underhold analogt, som finder anvendelse i forbindelse med skilsmisse. En ægtefælle, der indgik ægteskabet under tvang og trusler, i strid med loven eller i strid med etiske regler, har samme krav på underhold, hvis ægteskabet omstødes eller ophører som følge af den anden ægtefælles død, jf. civillovbogens artikel 1383.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Nej.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Enkeltmandsdomstolen i første instans, jf. den civile retsplejelovs artikel 17, stk. 1 (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*), har kompetence til at opløse ægteskaber ved skilsmisse på grund af ægteskabets sammenbrud, som skyldes den ene af ægtefællerne eller begge ægtefæller, eller på grund af, at en af ægtefællerne ved en dødsformodningsdom erklæres savnet, at omstøde et ugyldigt eller omstødeligt ægteskab, at erklære, at ægteskabet ikke anses for indgået, og, under ægteskabet, at træffe afgørelse om forhold mellem ægtefæller, som vedrører retshandler foretaget under ægteskabet. De processuelle regler, som anvendes, er de samme som ved behandlingen af ægteskabelige tvister, og disse regler blev ændret ved lov nr. 4055/2012.

I tilfælde af skilsmisse efter samtykke er den kompetente domstol ligeledes enkeltmandsdomstolen i første instans, men proceduren er den, der anvendes ved frivillig retspleje. Den kompetente domstol er domstolen i den retskreds, hvor parterne sidst havde fælles bopæl, jf. den civile retsplejelovs artikel 39, eller i den retskreds, hvor deres sædvanlige bopæl er, forudsat at en af ægtefællerne stadig bor der, eller i den retskreds, hvor den sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, jf. lovens artikel 22, eller, når det drejer sig om en begæring indgivet i forening, i den retskreds, hvor en af ægtefællerne har sin sædvanlige bopæl, hvis vedkommende har boet der i mindst et år, inden begæringen blev indgivet, eller i mindst seks måneder, hvis vedkommende er græsk statsborger, eller begge ægtefæller er græske statsborgere. En eventuel indsigelse behandles af samme domstol. Sager om underholds krav kan forenes med sager om skilsmisse, omstødelse eller anerkendelse af et ægteskabs ugyldighed og behandles herefter sammen med disse sager af den kompetente enkeltmandsdomstol i første instans efter proceduren for ægteskabssager og de i denne procedure fastsatte begrænsninger. Endelig kan sager vedrørende tildeling af forældremyndigheden og fastsættelse af vilkår for samvær ligeledes forenes med en begæring og afgøres af enkeltmandsdomstolen i første instans i overensstemmelse med den særlige procedure, der er omhandlet i lovens artikel 681B ff.

Begæringen indgives til dommerkontoret, der berammer et retsmøde og anfører denne dato på genparterne af begæringen. Sagsøgerens advokat sørger for, at stævningsmanden forkynder en genpart med angivelse af datoen for retsmødet og en indkaldelse til at give møde på det tidspunkt og sted, som retten har fastsat. Stævningsmanden forkynder en genpart af begæringen for sagsøgte. Stævningsmanden skal foretage forkyndelsen af en genpart af begæringen inden for 60 dage, hvis den sagsøgte bor eller opholder sig i Grækenland, eller inden for 90 dage, hvis den sagsøgte bor eller opholder sig i udlandet, eller hvis den sagsøgte adresse er ukendt. Hvis forkyndelse skal foretages i udlandet til en person, hvis opholdssted er kendt, er de bestemmelser, der finder anvendelse analogt på forkyndelsen af den begæring, hvorved proceduren indledes, fastsat i EU-forordningerne, herunder især i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, eller i Haagerkonventionen af 15. november 1965, hvor dette er relevant, eller i regler, der er fastsat i bilaterale eller multilaterale traktater.

For så vidt angår de materielle bestemmelser angående formueforholdet mellem ægtefællerne, skilsmisse og

separation, jf. den civile retsplejelovs artikel 14, 15 og 16, anvendes i nedenstående rækkefølge:

1. den gældende lovgivning i det land, hvor de sidst havde statsborgerskab under ægteskabet, forudsat at en af ægtefællerne stadig er statsborger i det pågældende land,
2. den gældende lovgivning på det sted, hvor de sidst havde deres sædvanlige bopæl under ægteskabet, eller
3. den gældende lovgivning på det sted, hvortil de har den stærkeste tilknytning.

For så vidt angår forholdet mellem forældre og deres børn, jf. den civile retsplejelovs artikel 18 og 19, anvendes i nedenstående rækkefølge:

a) den gældende lovgivning i det land, hvor begge sidst havde statsborgerskab,

b) den gældende lovgivning i det land, hvor de havde deres sidste fælles bopæl, eller

c) lovgivningen i det land, hvor barnet er statsborger, og hvis barnet både har græsk og udenlandsk statsborgerskab, finder græsk lovgivning anvendelse, og hvis barnet har mere end et enkelt udenlandsk statsborgerskab, finder lovgivningen i det land, hvortil barnet har den tætteste tilknytning, anvendelse.

I overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor domstolen er beliggende, finder den græske retsplejelov anvendelse, men fællesskabslovgivningen og andre internationale traktater har i henhold til forfatningens artikel 28 forrang. De advokater, der repræsenterer parterne, skal tildes særlig beføjelse til at handle på de respektive parterers vegne, eller skal give møde i retten med den part, som de repræsenterer. Vielsesattesten, civilstandsattesten og anden dokumentation skal forelægges retten i bevisoptagelsesfasen. Der foretages vidneafhøringer og afgives indlæg på et åbent retsmøde. Når det drejer sig om skilsmisse ved gensidigt samtykke, skal parterne i en skriftlig erklæring, som undertegnes af dem og/eller af deres dertil bemyndigede advokater, erklære, at de agter at opløse ægteskabet, og der skal forelægges en aftale vedrørende forældremyndigheden over eventuelle børn og vilkårene for samvær med disse børn. Retten godkender aftalen og afsiger skilsmisdom. Retten kan efter eget skøn foretage en vurdering af parternes erklæringer. Retten afhører ikke parterne under ed, og parternes børn afgiver ikke vidneforklaring, men vidner og sagkyndige skal afgive vidneforklaring under edsansvar. På et retsmøde om behandling af en skilsmisssesag gøres der forsøg på at forsones parterne. Den sagsøgte undlader af at give møde ændrer ikke på sagens udfald. Skulle en af parterne afdø, mens det stadig er muligt at appellere dommen, tabes sagen. I forbindelse med en begæring om omstødelse af ægteskabet, som ligeledes kan indgives af det offentlige repræsentant, påhviler det denne at afgive indlæg. Skulle en af parterne afdø, udsættes sagen og kan genoptages af den pågældende parts arvinger. Hvis det offentlige anlægger sag med påstand om omstødelse af et ægteskab eller anerkendelse af et ægteskabs ugyldighed, er modparten begge ægtefæller, og hvis en af ægtefællerne er død, er modparten den pågældende parts arvinger.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Ja, på visse betingelser. Der kan navnlig opnås retshjælp, hvis det dokumenteres, at en part ikke har råd til at betale sagsomkostningerne, uden at vedkommende får svært ved at forsørge sig selv og sin familie, medmindre retten skønner, at sagsanlægget er ubegrundet eller frarådes. Ansøgningen indgives til den domstol, som allerede behandler sagen, eller som skal behandle sagen, og hvis det drejer sig om en kollektiv domstol i første instans, indgives ansøgningen til retsformanden, og i sager, der ikke vedrører en retssag, indgives ansøgningen til den civile distriktsdomstol (*ειρηνοδικείο*) i den retskreds, hvor ansøgeren bor, jf. den civile retsplejelovs artikel 194 ff.

Ansøgningen skal indeholde en sagsfremstilling, den dokumentation, der vil blive fremlagt under retssagen, og dokumentation for, at betingelserne for retshjælp er opfyldt. Der skal vedlægges en række bilag:

1. en attest, der udstedes (vederlagsfrit) af borgmesteren eller formanden for kommunalbestyrelsen i den retskreds, hvor ansøgeren opholder sig eller har fast bopæl, med angivelse af ansøgerens beskæftigelsessituation samt økonomiske og familiemæssige situation,
2. en attest, der udstedes (vederlagsfrit) af skatteinspektøren i den retskreds, hvor ansøgeren opholder sig eller har fast bopæl, og hvori det erklæres, at ansøgeren de seneste tre år har indsendt sin selvangivelse eller en angivelse vedrørende en eventuel anden direkte skat, og at denne angivelse efter gennemgangen blev godkendt, og

Den domstol, der træffer afgørelse om ansøgningen, kan vederlagsfrit indkalde den sagsøgte. Der er ingen advokattvang. Hvis retten finder det sandsynligt, at de ovennævnte betingelser er opfyldt, vil der blive ydet retshjælp. Denne procedure skal følges særskilt i hver enkelt retssag. Den finder anvendelse på den pågældende retssag ved alle ankeinstanser og omfatter ligeledes fuldbyrdelsen af den endelige afgørelse. Hvis en af parternes ret til retshjælp er blevet anerkendt således, er vedkommende midlertidig fritaget for pligten til at betale retsafgifter og sagsomkostninger i almindelighed, dvs. gebyrer til notarer og stævningsmand, udgifter i forbindelse med vidner og honorarer til sagkyndige, advokater og andre repræsentanter, samt for pligten til at stille sikkerhed for disse udgifter. Der kan ligeledes indrømmes en foreløbig fritagelse for blot en del af disse udgifter.

Retshjælp har ingen indflydelse på pligten til at betale eventuelle omkostninger, der tilkendes modparten. Hvis ansøgeren anmoder herom, kan retten i forbindelse med afgørelsen om retshjælp eller derefter, beskikke en advokat, notar eller stævningsmand, der kan bistå den person, til hvem der ydes retshjælp. Disse har pligt til at påtage sig hvervet, og selve afgørelsen har samme virkning som en generalfuldmagt.

De fordele, der er knyttet til retshjælp, bortfalder, hvis den person, der er berettiget til retshjælp, dør, men dispositioner, der ikke kan udskydes, kan blive udskudt ifølge den tidligere afgivne instruks. Desuden kan retten af egen drift eller på forslag fra det offentliges repræsentant tilbagekalde eller begrænse retshjælp, hvis det viser sig, at betingelserne for at yde retshjælp aldrig har været til stede, ikke længere er til stede eller har ændret sig. Fordelingen af sagsomkostningerne er reguleret i den civile retsplejelovs artikel 190-193.

Hvis der træffes afgørelse, hvorefter modparten til den person, der modtager retshjælp, pålægges at betale sagsomkostningerne, opkræves stempelafgiften, det eksigible dokument og andre udgifter således efter loven om inddrivelse af offentlige tilgodehavender, mens de beløb, der skal betales til den person, som modtager retshjælp, dennes advokater eller andre juridiske repræsentanter eller retsmedlemmer, inddrives under iagttagelse af fuldbyrdelsesprocedurerne. På samme måde inddrives omkostninger, som er blevet pålagt den person, der modtager retshjælp, så snart en af betingelserne for at yde retshjælp er ophørt, og dette er bekræftet. Hvis parterne har sikret sig retshjælp i kraft af forfalskede erklæringer eller oplysninger, pålægger den dommer, der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af retshjælpen, bøder på 100-200 EUR, der skal indbetales til advokaternes forsikringsfond. Dette indebærer ikke, at deres pligt til at tilbagetale de beløb, som de blev fritaget for, bortfalder, eller at muligheden for at retsforfølge parterne bortfalder.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Ja. Den part, der taber sagen, kan appellere afgørelsen om skilsmisse eller omstødelse af et ugyldigt eller omstødeligt ægteskab eller om anerkendelse af ægteskabets ugyldighed til appeldomstolen (*Εφετείο*) med den stedlige kompetence inden for 30 dage fra den dato, hvor afgørelsen blev truffet, hvis vedkommende opholder sig eller har sin almindelige bopæl i Grækenland, eller inden for 60 dage, hvis vedkommende opholder sig eller har sin almindelige bopæl i udlandet, eller hvis vedkommendes opholdssted er ukendt, og hvis afgørelsen ikke er blevet forkyndt, senest tre år efter offentliggørelsen heraf. Hvis den part, der er berettiget til at få sin sag prøvet, er død, løber appelfristen fra den dato, hvor afgørelsen forkyndes for den pågældende parts universalarvinger eller -legatarer.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

Rådets gældende forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar indeholder princippet om, at afgørelser, der er truffet i en EU-medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at en særlig procedure er nødvendig. Personer, der ønsker anerkendelse af en afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab i Grækenland, indgiver begæring herom til enkeltmandsdomstolen i første instans i den retskreds, hvor den person, som afgørelsen skal fuldbyrdes over for, har bopæl, eller i den retskreds, hvor afgørelsen skal fuldbyrdes.

Der berammes et retsmøde, og en genpart af begæringen forkyndes herefter for modparten og ledsages af det dokument, hvori datoen for retsmødet er angivet, og en indkaldelse til retsmødet. Retten har ikke beføjelse til at efterprøve retten i domsstatens kompetence. Den tager stilling til, hvorvidt en anerkendelse af afgørelsen ville stride mod medlemsstatens grundlæggende retsprincipper, hvorvidt stævningen i sagen er blevet forkyndt for den person, der er dømt som udebleven, i så god tid, at den sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller subsidiært, om den sagsøgte utvetydigt har accepteret afgørelsen, samt om afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en sag mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til, eller i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, hvis afgørelsen opfylder de betingelser, der er nødvendige for anerkendelsen heraf i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Hvis retten finder betingelserne opfyldt, anerkender den afgørelsen.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Hvis en part vil gøre indsigelse mod en afgørelse truffet i Grækenland om anerkendelse af en dom afsagt af en domstol i en anden EU-medlemsstat, indbringes sagen for den appeldomstol, der er kompetent til at behandle appelsager vedrørende afgørelser truffet af den relevante lavere retsinstit. Fristen for appel er en måned fra forkyndelsen af afgørelsen eller to måneder fra forkyndelsen af afgørelsen, hvis modparten har sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor afgørelsen om fuldbyrdelse blev truffet. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden. Hvis modparten udebliver, udsætter domstolen sagen, indtil det er godtgjort, at den pågældende rettidigt er blevet forskriftsmæssigt tilsagt til at give møde i retten, eller at alt er gjort med henblik herpå. Appelrettens afgørelse kan appelleres til højesteret (*Άρειος Πάγος*) for så vidt angår retsspørgsmål.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmissesager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

For så vidt angår de materielle bestemmelser angående skilsmisse anvendes i nedenstående rækkefølge:

1. den gældende lovgivning i det land, hvor begge parter sidst var statsborgere, under forudsætning af at en af parterne stadig er statsborger i det pågældende land,
2. den gældende lovgivning i det land, hvor begge parter sidst havde deres sædvanlige fælles opholdssted under ægteskabet, eller
3. den gældende lovgivning på det sted, de har den stærkeste tilknytning til.

For så vidt angår de processuelle regler finder den græske retsplejelov anvendelse i overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor domstolen er beliggende, men fællesskabslovgivningen har i henhold til den græske forfatnings artikel 28 forrang.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 16/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for

nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.